

Hei,

haluaisin kiittää kirjasta. Se oli todella koskettava ja rehellinen. Olet varmaan saanut paljon samaa palautetta. Itkin hillittömästi kun luin sitä. Kiitos kun kirjoitit kirjan ja jaoit surusi meidän kaikkien kanssa. Kiitos. Kiitos.

A...

Hei,

minä olen se A..., joka kirjoitti viimeisen palautteen nettiin sivuillesi. Kysyit haluanko kertoa itsestäni. Haluan. Kuulin ensimmäisen kerran Camillasta melkein heti tapahtuneen jälkeen ja eniten järkytti viesti teille, jossa hän kertoi haluavansa lentää mikämikämaahan. En tietenkään silloin tiennyt muusta, kun kuulin vain tuon kohdan parhaalta ystävältäni, joka tuntee teidät.

Ensimmäisen kerran asia vaivasi minua viime uutena vuotena kun puhuin ystäväni kanssa luettuani lehdestä haastattelusi. Itkin silloinkin. Sen jälkeen olen joskus miettinyt asiaa ja tuntuu siltä, ettei se jätä mua rauhaan. Mun rinnassa tuntuu puristus. Äiti sanoi että mun pitäisi omalla tavallani käsitellä asia. En tiedä miten. Eilen kun kirjoitin sähköpostia sinulle, poltin samalla kynttilää. Heti kirjan luettuani minulle tuli kova pelko että Camilla tulee uneeni enkä uskaltanut nukahtaa. Samalla kuitenkin tiesin että jos näin käy, voin saada sieluuni rauhan. Minä en tuntenut häntä. Siksi ihmettelen miksi asia vaivaa minua näin kovasti. Minusta tuntuu, etten saa rauhaa ennen kuin olen käsitellyt asian itse. Enkä kuitenkaan tiedä miten. Anteeksi kun teksti on niin sekavaa, kirjoitan kännykällä. Olisi niin paljon asiaa mutta en tiedä miten kirjoittaisin.

A...

*****

Hei A...

Kiva kun vastasit ja kerroit vähän itsestäsi. Puristus rinnassasi saattaa merkitä sitä, että ehkä Camilla haluaa auttaa sinua löytämään oman tiesi. Hän on enkeli, joten ota hänet vastaan. Ei ole mitään pelättävää. Enkelien ohjaus on parasta mitä ihminen voi kokea.

Äitisi on ihan oikeassa, että sinun on hyvä miettiä asiaa. Hän varmaan antaa apua. Tässä vaiheessa tarvitset jonkun, joka kuuntelee ajatuksiasi ja tunteitasi - ilman että ryhtyy neuvomaan mitä sun pitää tehdä. Sä löydät itse sanoman, joka sisimmästäsi on tulossa, mutta usein siihen tarvitaan hyvää kuuntelijaa. Voit korostaa tätä äidillesi - hänen pitää olla luotettavan ystävän roolissa ja vaan kuunnella. Hän ei saa tässä tilanteessa olla neuvova ja opettava äiti.

Yksi Camillan ystävä lähetti vaimolleni eli Camillan äidille sähköpostin. *"Hei! Miten sielläpäin menee? Vaihtoaikani on toistaiseksi sujunut ongelmitta ja ihan mukavaa on ollut. Koulutyöt ja espanjanopinnot pitävät minut kiireisenä. Toissayönä näin todella todentuntuisen unen Camillasta ja viime yönä näin unta, jossa kerroin sinulle tästä unesta. Uni on ollut jatkuvasti mielessäni, joten ajattelin nyt kirjoittaa siitä sinulle. Toissayönä näin siis unta, jossa juttelin Camillan kanssa. Kerroin hänelle, miten ikävä minulla on ollut ja kerroin asioista, joita hänen lähdettyään on tapahtunut. Camilla kuitenkin tiesi ne jo. Hän kertoi minulle olevansa nyt onnellinen ja sanoi, että häneltä vei tähän asti aikaa korjautua ja että nyt hän on parantunut ja elossa. Sillä hetkellä olin mielettömän onnellinen kun sain hänet takaisin (ja hän oli iloinen nähdessään minut pitkästä ajasta). Uni oli niin elävä, että olen hämmentynyt edelleen... aivan kuin olisin oikeasti jutellut hänen kanssaan.*

Tällä hetkellä tunnelmat ovat vähän ristiriitaiset.. oloni on onnellisempi, vaikka itkettäinkin välillä. Toisaalta tuntuu levollisemmalta, koska ajattelen, että hänellä on kaikki nyt hyvin ja pystyin kertomaan, miten paljon hän minulle merkitsee, mutta toisaalta pintaan nousi ihan hirveä ikävä, kun näin hänet niin pitkstä aikaa. Aika paljon ajateltavaa.

Tuntuu vähän hölmöltä kirjoittaa tästä unesta sinulle, enkä ilman viime yönä näkemääni unta olisi sitä tehnytäkään... Halauksia!"

Jos sinulle käy näin mukavasti, että tapaat Camillan, pyydä terveisiä minullekin. Olen yrittänyt ottaa yhteyttä - onnistumatta. Samalla olen ymmärtänyt, että se ei onnistu täältä päin. Kun enkeleillä on meille asiaa, he ottavat yhteyttä.

Joko luit koko kirjan? Saattaa olla, että te olette samanlaisia herkkiä nuoria, jotka kokevat maailman eri tavalla kuin muut. Jos näin on, löydät Camillan teksteistä paljon itseäsi. Olen tavannut yhden Jennyn, joka koki juuri näin. Hänen kirjoituksiaan on nettisivuillamme.

Voimme jossain vaiheessa puhua puhelimesta, jos haluat, terveisin
Kalle

*****

Hei Kalle

Ihanaa kun kerroit unesta. TIESIN että Camilla haluaa ottaa yhteyttä. Minusta tuntuu todella vahvasti myös siltä, että hän yrittää kertoa minullekin jotain, musiikin avulla. Kuten kerroin, niin yhtenä päivänä töissä viime viikolla lueskelin Camillan liittyviä juttuja ja olin erittäin ahdistunut. Menin ulos ja kun tulin takasin toimistoon, radiossa soi Eric Claptonin tears in heaven. Silloin tuntui siltä kuin aika olisi pysähtynyt ja osasin jotenkin heti yhdistää sen Camillan. Ei tuollaista voi muuten tapahtua. Eihän?

Edellispäivänä olin terveystieteiden keskuksessa jalkani takia ja kun menin odottamaan röntgen-kuvausta tuli taas radiosta laulu, jonka esittäjä en tiedä enkä ole kyseistä laulua ikinä kuullutkaan, mutta siinä laulettiin ikävästä ja minulle tuli taas vahva tunne siitä, että Camilla halusi taas kertoa jotain. Kun istuin odottamassa vuoroani, ajattelin taas häntä ja hänen valintaansa ja sitten nainen radiossa laulaa: koska minulla on ikävä, niin suunnaton ikävä... taas aika pysähtyi. Tänään aamulla avasin telkkarin ja sieltä tuli chattia. En kuunnellut sitä yhtään. Sitten havahtuin lauseeseen: "elämän tarkoitus on ELÄÄ." Taas mieleeni tuli Camilla. Hänhän kirjeessään sanoi näin.

Enää en pelkää Camillan kohtaamista. Luulen, että hän kertoo minulle näin vastauksia kysymyksiini. Yritän parhaani mukaan yhdistää pätkiä sieltä täältä ja saada häneen yhteyden. Vaikka luulen että olet oikeassa siinä, että Camilla itse ottaa yhteyden minuun jos/kun haluaa.

Luin kirjan kokonaan. Sitten aloin alusta lukemaan joitain pätkiä. Olet rohkea kun kirjoitit sen.

Haluaisin vielä sanoa, että tavallaan olette onnekkaita (toivottavasti ymmärrät mitä tarkoitan) että Camilla jätti niin paljon itsestään. Luulen, että hänen kuolemaansa olisi ollut hankalampi (hankalaa ja kauheaa se on aina, en todellakaan vähättele) hyväksyä ja käsitellä ilman kirjettä ja päiväkirjoja. Hän '

oli niin varma ratkaisustaan ja onnellinen päästessään pois. Minä uskon sydämeni pohjasta, että hän on todellakin onnellinen. Niinkuin hän unessasi kertoi. Näin kauan kesti parantua ja nyt hän voi elää. Camilla on siellä ikuisesti ja myös jonain päivänä sinä pääset hänen luokseen. Kuten minäkin. Periaatteessa ettehän te menettäneet häntä. Hän odottaa teitä toisessa paikassa. Minäkin toivon, että joskus näkisin hänet ja voisin kertoa hänelle tästä kaikesta. Camillassa on paljon samaa kuin minussakin.

Kerron heti sinulle jos Camilla tulee uneeni tai muuta tapahtuu. Kiitos kun jaksat kuunnella ja jutella kanssani asiasta, vaikka se on sinulle varmasti todella vaikeaa. Arvostan tätä suuresti ja puristus rinnassani on vähentynyt. Kiitos. Paljon halauksia ja voimia ! :)

A...

*****

Heipä hei A...

Paras viestissäsi on, että puristus rinnassa on vähentynyt ja vaikutat iloiselta - jopa innostuneelta. Se on sitä elämän energiaa, joka kantaa, kantaa, kantaa... pitkälle. Olen täysin samaa mieltä, että olemme onnekkaita, kun hän jätti niin paljon itsestään meille. Se on auttanut paljon, kun olemme näin jälkepäin ymmärtäneet mitä hänen sisimmässään liikkui.

Minulle ei ole yhtään vaikea jutella kanssasi - päinvastoin. Tunnen itseni tärkeäksi, saan auttaa muita, kun en osannut riittävästi auttaa häntä. Kirjoita lisää. Tee kysymyksiä. Vastaa hyvin mielelläni. Kiitos myös halauksista. Voimia riittää. Niitä on enemmän kuin ennen. Camillan kuoleman prosessointi on avannut kanavat sisimpääni - olen tasapainoisempi, onnellisempi ja energisempi kuin ennen. Se mitä kirjoitin kirjassa - miten tämä kaikki on vaikuttanut minuun - on täyttä totta.

Teen sinulle rohkean ja suoran kysymyksen. Onko mielessäsi pyörinyt samoja ajatuksia kuin Camillalla eli haluaisit lähteä mikämikämaahan? Anteeksi suoruus, mutta kun toivottavasti jatkamme tätä keskustelua, tiedän miltä kannalta tarkastelen sitä. Jos näin on, luulen tietäväni mitä Camilla haluaa sanoa sinulle. Elämän tarkoitus on elää! Jokaisella meillä on oma tiemme täällä maan päällä ja se on hyvä kulkea loppuun asti, koske emme etukäteen voi tietää mitä kaikkea kivaa, innostavaa, mahtavaa, rakastettavaa.... eteemme tulee.

Olen myös vähän utelias. Minkä ikäinen olet? Missä päin asut ja mitä teet? Parisuhde?

Kalle

*****

Moikka Kalle,

ihanaa kuulla, etten aiheuta sinulle pahaa mieltä ja avaa haavoja tämän keskustelun takia. Puristus rinnassani on vähentynyt, mutta toisaalta tänään se oli taas voimakkaasti läsnä kun ajoin kotiin. Mietin mitä Camilla haluaa kertoa. onko se minulle vai haluaako hän kertoa minun kauttani teille jotain? Olen iltaisin pyytänyt Camillalta, että tule jo kertomaan mitä asiaa sinulla on! Ei hän ole tullut. Uskon kyllä vahvasti, että jonain päivänä hän vielä kertoo.

Voin kertoa sinulle elämästäni vähäsen, vaikka se tuntuukin hölmöltä. Varmaan samalta kuin sinusta silloin kun kerroit unesta. Minulle se merkitsi paljon että kerroit.

Minä olen pian 24. Asun poikaystäväni kanssa ja olemme juuri ostamassa asuntoamme. Olemme seurustelleet muutaman vuoden ja olen todella onnellinen hänen kanssaan. Teen tavallisia toimistotöitä. Harrastan jumppaa ja kuntosalia. Vanhempani erosivat, kun olin 8. Eron syy oli isän alkoholismi. Hän juo edelleen, mutta ei joka päivä, vaan käy myös töissä. Mutta kun hän alkaa juomaan, juo hän niin kauan, että joutuu sairaalaan. En tiedä kuinka montaa "putkea" hän kestää enää.

Sekosimme siskoni kanssa aika rajusti eron jälkeen ja tuntuu siltä kuin lapsuuteni olisi katkennut siihen. Olen huolehtinut isästä kuin omasta lapsesta, vaikka se ei todellakaan olisi ollut 8 vuotiaan tehtävä. Äitini on ajat sitten mennyt uusiin naimisiin ja hänen miehensä on meille "isä" (toivottavasti ymmärrät mitä tarkoitan). Ero jätti arvet minuun kuin myös kasvuni aikuiseksi, vaikka tuntuukin siltä, että aikuiseksi kasvamiseen menee vielä hetki. Onko se niin? Koska olen aikuinen? En ole ajatellut kuolemaa enää pitkään aikaan, vuosia sitten viimeksi. En halua kuolla, haluan elää. Luulen, että olen hyvin herkkä ja kaikki asiat vaikuttavat minuun omien vastoinkäymisten kautta niin rajusti. Olen Camillan kanssa paljon samaa mieltä monista asioista, maailman pahuudesta ym. enkä pysty niihin vaikuttamaan. Yritän sen hyväksyä ja ottaa asiat sellaisina kuin ne ovat ja vaikuttaa omalta osaltani kaikkeen mihin pystyn.

Luin Jennyn tarinan. Se ravisteli aika kovaa. Kun hän kertoi moikkaavansa Camillaa, ajattelin, että minäkin teen niin. Katson kirjan kantta päivittäin, joskus mieli on tyhjä ja joskus taas kyselen häneltä kaikkea. Myös minulla on tietynlainen kiintymys kirjaan, en halua lainata sitä. Haluan että se on vieressäni, tai ainakin tieto siitä, että kirja on minulla. Luulen saavani rauhan vasta sitten, kun Camilla kertoo mitä asiaa hänellä on. Odotan oikeasti, että hän tulisi uneeni. Haluan keskustella hänen kanssaan.

Miksi Camilla on mielessäni jatkuvasti? Mitä hän haluaa kertoa? Kerroin aikaisemmin että luulen Camillan haluavan kertoa minulle musiikin avulla jotain. Aloin ajattelemaan niitä kahta kappaletta ja niiden sanomaa ja tulin siihen tulokseen, että hän haluaa kertoa teille, että hänellä on ikävä. Ikävä teitä. Mutta myös että tapaatte vielä. Minäkin haluan tavata hänet.

Juttelin ystäväni kanssa kuoleman jälkeisestä elämästä ja kysyin häneltä mihin sielu menee? Hän sanoi, että se lakkaa olemasta. Se ei ole niin! Eihän? Ei se voi olla. Minä uskon, että sielu menee "mikämikämaahan" tai "muumilaaksoon". Sinäkin uskot eikö niin? Itse asiassa en usko, vaan tiedän. Miten sielu voisi lakata olemasta? Ei mitenkään.

Ajattelin Camillan innoittamana ruveta kirjoittamaan taas ajatuksia ylös. Luulen että se selkeyttäisi ajatuksiani. Mitä mieltä olet? Anteeksi kun kirjoitukseni on aina niin sekavaa, mutta kun olisi niin paljon asiaa ja hankala kirjoittaa, kun mielessä pyörii niin paljon asioita samaan aikaan, ja sitten ne on vaikeaa saada järkevasti tähän. Toivottavasti saat selvää kuitenkin. Minulle on tärkeää, että jaksat keskustella kanssani. Se auttaa minua todella paljon käsittelemään tätä. kiitos. A...

*****

Hei A...

Olen vetämässä seminaari Helsingissä ja vastaan siksi lyhyesti. Kiva että keskustelustamme on apua. Kirjoita ihmeessä asioita muistiin; se voi monesti korvata jopa terapian. Kun ihminen kirjoittaa, kirkastuvat asiat itsellekin verrattuna siihen, että ne vain pyörivät tunteenomaisesti mielessä. Osta kaunis päiväkirja ja ryhdy pitämään sitä päivittäin. Kirjoita Camillalle. Vaikka hän ei koskaan vastaisi, saat vastaukset itsestäsi. Näin aivot ja alitajunta toimii. Jenny on saanut paljon apua, kun hän on keskustellut Camillan kanssa.

Minua vähän askarruttaa, miksi Camilla on niin vahvasti mielessäsi? Tällä hetkellä minusta tuntuu, että odotat liikaa. Eli jos hän ei vastaa, et tiedä mitä tehdä ja miten elää. Tämä odotus saattaa olla virheellinen suhtautuminen. Hän vastaa - jos vastaa. Sinun elämäsi ja ilosi ei saa olla hänestä kiinni; jokainen on oman onnensa seppä. Eli ehdotan, että lakkaat odottamasta ja jatkat elämistä. Mieti asioita, ja välillä jätä kaikki miettiminen. Elä! Vastauksia tulee musiikista, kuvista, pilvistä, kirjasta, telkkarista, linnun laulusta, auringosta, kukasta.... mistä vaan. Sisäinen rauhasi ei saa olla Camillasta kiinni, vaan sinusta ja sinun valinnoista.

Meillä on ikävä häntä ja hänellä on varmasti ikävä meitä, vaikka onkin keskellä rakkautta. Sielu on ikuinen. Meidän tahto, ajatukset ja sielu ovat energiaa ja maailmankaikkeuden energia ei häviä. Se vaan muuttaa muotoaan. Tämän vahvistaa nykyään jo tiedekin. Luit varmaankin kirjasta tarinan, jossa tapasin yhden mestarin hänen kuolemansa jälkeen. Kokemus vahvisti käsitystäni, että vaikka fyysinen ihminen kuolee ja hajoaa, sielu / persoona ... jatkaa. Hyvää viikonloppua.

Kalle

*****

Moi Kalle!

Anteeksi kun en ole kirjoitellut pitkään aikaan. Ajattelin tehdä kuten neuvoit, eli en ajatellut niin paljon näitä asioita ja elin vain. Arvaa mitä? Se auttoi! Minusta tuntuu, että kun lakkasin odottamasta, sain sisäisen rauhan. Minun on ollut aika hyvä olla viime päivinä ja nyt halusin taas palata ajattelemaan. Joskus niinkin on hyvä. Siis ajatella. Mitä sulle kuuluu?

Ajattelin lukea kirjan vielä toisen kerran. Vaikka enää en odota Camillan vastaavan, tuntuu kuitenkin siltä, että jollain tavalla saan yhteyden häneen kirjan kautta tai itseeni. Joskus sekin on yllättävän hankalaa.

Ostin muuten sen päiväkirjan. En ole kirjoittanut mitään vielä. Katsotaan saanko koskaan kirjoitettuaakaan. Sun kanssa kirjoittelu auttoi minua selvittämään ajatuksia ja päättää ja olen todella iloinen että jaksoit jutella kanssani ! Sä oot kiva ! :) Nyt meen nukkumaan et jaksan töissä huomenna, öitä !

A...

*****

Hei A...

Kiva viesti, kiitos :-). Hienoa, että ehdotus olla koko ajan ajattelematta - auttoi. Nyt tiedät, mitä voit tehdä päivittäin, kun ahdistaa tai on murheita. Jatka elämistä - päivän kerrallaan. Voisit miettiä itsellesi jonkin mukavan paikan luonnon helmasta, jossa olet joskus ollut ja kokenut suurta onnea. Kun jokin painaa mieltäsi, istu jonnekin tai mene makuulle. Sulje silmäsi ja kuvittele olevasi ko. paikassa. Hengitä syvään ja maistele ilman tuoksua. Kuvittele kuulevasi sen paikan ääniä. Kun keskityt tähän 5-10 minuuttia, nousee alitajunnastasi esiin tunnelma, jonka olet kokenut siellä paikassa. Se rauhoittaa, rentouttaa ja elämä maistuu taas makealle.

Kirjan voit lukea aina kun halua saada yhteyden sisimpääsi. Se on kirjoitettu suoraan sydäimestä, joten kun luet tekstiä, pääset samaa tunnekanavaa pitkin omaan sydämeesi. Voisit merkitä ne kohdat kirjasta, jotka koskettavat sinua eniten, jotta löydät ne nopeasti, kun tarvitset. Näin mä teen omien kirjojeni kanssa.

Eräs tyttö näki usein painajaisunta, kun kamala hirviö ajoi häntä takaa. Juuri kun hirviö oli saamassa hänet kiinni, hän heräsi sydän jyskyttäen ja peloissaan. Kerran hirviö sitten sai hänet kiinni. Unessan tyttö oli kauhuissaan ja huusi hirviölle: "Kuka sä olet? Mitä sä haluat minusta?" Hirviö katsoi häntä kummastuneena ja vastasi: "Mistä minä sen voi tietää. Tämähän on sinun unesi!"

Näin ihmisen mieli toimii. Camilla saattaa tulla mukaan jossain vaiheessa - tai hän ohjaa sinut musiikin, kukan... ääreen, joka avaa kanavan sisimpääsi. Silloin on tärkeä, että pysähdyt kuuntelemaan ja mielesi on auki. Silloin sisimpämme (sielumme) puhuu meille ja antaa ehkä vinkkejä mihin suuntaan pitäisi elämää jatkaa tai mitä valintoja tehdä.

Arvaa miten hyvältä tuntuu, kun nuori viehättävä tyttö sanoo minulle "sä olet kiva!"

Mulle kuuluu ihan mukavia. Olen juuri suunnitellut työni uudestaan, jotta on enemmän aikaa itselle ja parisuhteelle. Voin hyvin, työ on tosi haastava ja innostavaa. Elämä maistuu makealle. En odota sinun kirjoittavan jatkuvasti - älä ota siitä huonoa omatuntoa. Sinä kuljet omaa tietäsi ja minä omaani. Olemme nyt kohdanneet muutaman kerran - ja voimme kohdata myöhemminkin. Mutta ei tehdä tästä velvollisuutta. Kirjoita taas kun tulee sellainen olo viikon, kuukauden, vuoden... kuluttua.

Jos päiväkirjan kirjoittaminen ei sytytä, tee se tietokoneella. Kopio aikajärjestyksessä nämä meidän jutut sinne ja jatka siitä. Kun joskus vietät eläkepäiviä, saattaa olla tosi mielenkiintoista lukea, miten tämä meidän pieni kirjeenvaihtomme on vaikuttanut sinuun ja miten olet itse löytänyt oman tiesi.

Kalle

*****

Moikka A...

Miten voit? Pidätkö päiväkirjaa? Oletko tajunnut jotain enemmän itsestäsi? Ajattelin kysyä sinulta, sanko laittaa tämän meidän kirjeenvaihtomme nettiin kotisivuillemme, jossa on muitakin vastaavia tarinoita? Voinko käyttää nimitystä: "Keskustelu A...n kanssa" ja poistaa jotain tietoja, jotka viittaavat sinuun?

Kalle

*****

Moi

En voi tarpeeksi kiittää kaikista sun neuvoista ja tuesta. Ihanaa kun olet sitä mieltä, että voidaan kohdata vielä. Ehkä viikon, kuukauden tai vuoden päästä. Musta tuntuu siltä, että sä ymmärrät ja sun kanssa on tosi helppo puhua (vaikka paljon helpompaa on kirjoittaa..). Aloin pitämään päiväkirjaa. Aion jatkaa sitä niin kauan kuin tarvitsen sitä. Se kyllä helpottaa ajatuksia ja päätä. Ja aion myös merkata kirjaan ne kohdat, jotka koskettavat eniten. Uskon sen toimivan. Et ole ollut väärässä vielä kertaakaan. Minusta tuntuu siltä, että sain uuden ystävän. Se on kiva tunne :) kiitos. Hyvää yötä ja huomenta!

A...

*****

Hei A..

Miten jakselit? Syksy on ollut lämmin, tuulinen ja vaikka mitä... mutta joulukuukausi on tulossa. Onko teillä kivait joulutraditioita, jotka lämmittävät sisintäsi. Meille siitä on välillä tullut vähän liikaa rutiinia, mutta olemme tiedostaneet asian ja hakeneet vähän enemmän syvyyttä. Lähetän tässä kokoelman meidän keskusteluitamme. Voinko laittaa sen nettiin? Jos siellä on kohtia, jotka pitäisi poistaa tai muuttaa, viitsitkö mainita niistä, niin teen sen.

Mutta tärkein... miten voit? Kirjoitatko päiväkirjaa? Mitä haluat kysyä - vastaan hyvin mielelläni.
Kalle

*****

Hei

Nyt on ollut monta huonoa päivää, tai ehkä vaikeita pikemminkin. Ilmakin on ollut niin kauan jo huono. Oon yrittänyt puhua vähän mun olosta poikaystävälle, mut en oikein tiedä mitä sanoisin hänelle. Tuntuu kuin kaikki kaatuisi taas niskaan ja on vaikea hengittää. Voisiko olla syy pimeydessä ulkona? Vai missä? Olen jo lopettanut Camillan odottamisen (unen tms.) ja luulen, että silloin kun ajattelin häntä niin kovasti ja otin sinuun yhteyttä, niin se oli se juttu mitä hän halusi minun tekävän. Olen tullut siihen tulokseen. En keksi muutakaan selitystä. Anteeksi kun viimeiseen viestiin en vastannut oikein mitään, tarvitsin aikaa miettiä mitä kirjoittaisin ja nyt tuntuu taas siltä, että hölisen ihan omiani.

Miten sun syksy/talvi on mennyt? Kiva juttu on se että pian on joulukuukausi. Se on ihanin juhla koko vuodessa. Ajattelin vielä sitä kun kysyit, että saatko laittaa sinne sivuille nämä, niin vastaus on edelleen että saat, mutta voitko laittaa että A:n tarina tai joku vastaava? Sä olet kyllä niin kiltti, kun jaksat kuunnella mun murheita, vaikka sun ei todellakaan tarttis. Tuollaisia ihmisiä ei vaan kauheen usein tuu vastaan. Kiitos. A...

*****

Moikka ! :)

Olen jaksellut ihan ok. Töissä vähän häikkää ja sellaista, mutta saatiin asiat kuntoon kuitenkin. Joulua odotan paljon, se on niin ihana juhla, saan olla perheeni kanssa kaikki yhdessä. Wi meillä mitään erikoisia joulupuuhia ole. Poikaystävän kanssa mennään joulurauhanjulistukseen kuten jokaisena vuonna ja tietenkin hautausmaalle. Ihanaa vaan rauhoittua ja olla.

Olen kirjoittanut aika paljonkin ja lukenut jälkeenpäin niitä tekstejä. Jonain päivänä oli synkempää. Joskus taas ihan mukavaa. Nyt tuntuu kuitenkin taas siltä, että kaikki on ihan kivasti. Odotan uutta vuotta myös ja sitä mitä kaikkea se tuo tullessaan. Tässä vuodessa oli paljon hyvää, mutta myös jonkun verran synkkyyttäkin. Yritän joka päivä miettiä asioita joista olen kiitollinen, niistä tulee hyvä mieli. Olen taas alkanut urheilemaan enemmän. Sekin auttaa joskus pahaan mieleen. Mitä kaikkea te aiotte tehdä jouluna ?

Katsoin muuten facebookissa kuvan siitä Camillan ruususta ja luin tekstin, jonka kirjoitit. Ihana tyttö, muisti isäänsä isänpäivänä. Minulle tuli niin hyvä mieli ja tiedän, että se oli merkki Camillalta. Mietin häntä välillä. Asiat ei kuitenkaan vaivaa niinkuin aluksi. Katsoin myös Camillan saaristokuvia ja pystyn tuntemaan hänet ottamassa niitä. Minäkin kuvaan. Kuvien kautta on helppo tuoda tunteita esille. Ne olivat todella hienoja.

Tiedätkö Kalle, sä taidat olla viisain ihminen kenet tunnen. Ja tosi lämmin ja ystävällinen. Ihanaa joulun odotusta teille, toivottavasti kuulen susta vielä!

A...

*****

Hei A...

Kiva kun vastasit ja kerroit kuulumisia. Hienoa että saitte töissä asiat kuntoon; puhumalla asiat selviävät - sekä töissä että kotona. Mutta se edellyttää, että otamme asiat ajoissa esiin. Muuten karpäsistä ei tule härkäsiä. Tämä tarkoittaa, ettei ongelmiin ehdi kiinnittyä liikaa tunteita, jolloin ratkaiseminen tulee paljon vaikeammaksi.

Ehkä sinun on hyvä muistaa, että elämään liittyy ilo ja suru, rakkaus ja viha... eli kaikki tunteet. Ilossa me nautimme ja tunnemme, että elämä on elämisen arvoista. Surussa / vihassa me kohtaamme itsemme, menneisyytemme ja ongelmamme. Niiden ymmärtäminen ja selvittäminen tekee meistä parempia ihmisiä, jilloin saamme ilosta ja rakkaudesta enemmän irti.

Urheilu / liikunta on vallan mainio asia. Sitä kannattaa harrastaa aina. Mitä vanhemmaksi olen tullut, sitä tärkeämpi on lause: "Terve sielu terveessä ruumiissa." Valokuvaaminenkin on hieno harrastus - jatka ihmeessä. Sanot juuri oikein, että kuvien kautta voi välillä ilmaista tunteita, joille ei löydy sanoja.

Joulumme on perinteinen. Vanhin tyttäreni edellisestä avioliitostani, poikamme ja veljeni vaimoineen tulee meille aattona. Päivällä käymme toiseksi vanhimman tyttäreni perheen kanssa hautausmaalla.

Ehkä sinua kiinnostaa Camillan haudan paikka. Juutalaisten hautausmaan takana kulkee käytävä hautausmaalle. Hänen hautansa on neljännessä tai viidennessä rivissä rinteeseen päin - siis 110 tiestä poispäin. Hautakiven näkee kaukaa, kun sen päällä on valkoinen pieni lyhty ja pieniä kiviä.

Kiva kuulla, että pidät minua viisaana. Se on myös sinun tulevaisuutesi, kun pohdit laajasti asioita, sovellat niitä itseesi, kirjoitat ja luet... ja kasvat henkisesti. Kuulet minusta vielä - varmaan myös toispäin - eli mä kuulen sinusta.

Kalle